

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΙΔ΄ Κυριακή τοῦ Λουκᾶ (Λουκ. ιη΄35-43)
(2α Δεκεμβρίου 2012)

«Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω»

Στὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ὁ Χριστὸς βρίσκεται γιὰ τελευταία φορὰ στὴν Ἰεριχὼ λίγες ἡμέρες πρὶν τὴν Σταύρωσή Του. Ἐτοιμάζεται νὰ ἀναχωρήσει. Ἐνα μεγάλο πλῆθος ἀκολουθεῖ τὸν Κύριο. Μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον οἱ ἄνθρωποι ἀκούουν τὴ διδασκαλία Του. Τὴν ὥραία ἀτμόσφαιρα διαταράσσουν οἱ δυνατὲς κραυγὲς ἐνὸς τυφλοῦ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς στεκόταν στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου καὶ ζητιάνευε. Ἡ σωματικὴ τύφλωση τὸν εἶχε ὀδηγήσει στὸ κοινωνικὸ περιθώριο. Εἶχε πληροφορηθεῖ ὅτι ἐκεῖνες τὶς ἡμέρες βρισκόταν στὴν Ἰεριχὼ ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γνῶριζε ὅτι εἶχε ἐπιτελέσει πολλὰ θαύματα, ἰδιαιτέρως θεραπείες σὲ ἀρρώστους. Ὁ τυφλὸς Βαρτίμαιος (αὐτὸ ἦταν τὸ ὄνομά του) θεώρησε ὅτι εἶχε μπροστά του τὴν μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ γιατρευθεῖ καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν ἀφήσει νὰ φύγει ἀνεκμετάλλευτη. Τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου, ἡ ἱερότητα τῆς ὥρας τῆς διδασκαλίας, τὸ κῦρος τοῦ Διδασκάλου καὶ ἡ δική του κοινωνικὴ θέση τὸν ἐμπόδιζαν νὰ προσεγγίσει τὸν Χριστό. Δὲν θὰ γινόταν ἀντιληπτός, ἂν δὲν φώναζε μὲ δυνατὲς φωνές. Ἀναγνωρίζει τὴν μεσσιανικὴ ἰδιότητα καὶ ζητεῖ τὸ ἔλεος τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἄμεση καὶ ἐπείγουσα ἀνάγκη τῆς ὑγείας του καὶ ἡ ἐντονη ἐπιθυμία του νὰ γιατρευθεῖ τὸν σπρώχνουν σὲ αὐτὴν τὴν θερμὴ ἰκεσία.

Οἱ ἄνθρωποι ὅμως ποὺ προπορεύονταν, ποὺ βρίσκονταν γύρω ἀπ' τὸν Χριστὸ καὶ θαύμαζαν τὴν διδασκαλία Του, ἐνοχλήθηκαν ἀπ' τὶς φωνές τοῦ τυφλοῦ καὶ τὸν ἐπέπληξαν μὲ ἀύστηρότητα. Ἀπαίτησαν ἀπ' τὸν τυφλὸ νὰ σιωπήσει καὶ νὰ μὴ διακόπτει μὲ τὶς φωνές του τὴν ὥραία διδασκαλία. Ἀκόμη ἕνα ἐμπόδιο παρεμβάλλεται μεταξὺ τοῦ ἀνθρώπου ποὺ βρίσκεται σὲ ἀνάγκη καὶ τοῦ Θεοῦ. Πολλὲς φορὲς ἀρκετοὶ ἄνθρωποι ἐκφράζουν τὴν ἐπιθυμία νὰ γνωρίσουν τὸν Θεὸ καὶ νὰ ζήσουν μέσα στὴν Ἐκκλησία. Τὶς περισσότερες φορὲς ὅμως ἡ ἀναζήτηση αὐτὴ δὲν ὀλοκληρώνεται. Δὲν κατορθώνουν οἱ ἄνθρωποι νὰ ὑπερνικήσουν τὶς ἐσωτερικὲς ἀμφιβολίες τους. Ἡ ὑπερβολικὴ ἐμπιστοσύνη στὴν λογικὴ δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ πιστεύσουν. Τὰ πάθη καὶ οἱ ποκίλες ἐξαρτήσεις τῆς ἀμαρτίας τοὺς κρατοῦν αἰχμαλώτους. Καὶ δυστυχῶς δὲν εἶναι μόνο ἡ περιρρέουσα κοινωνικὴ ἀτμόσφαιρα, ὁ κόσμος ποὺ ζῆ μακριὰ ἀπ' τὸν Θεό. Εἶναι ἀναμενόμενο ὅτι ὅλοι αὐτοὶ θέλουν νὰ ἀποτρέψουν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἀπ' τὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι στὸν χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ποὺ δηλώνουν ὅτι εἶναι καὶ λέγονται Χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι ὅμως

σκανδαλίζουν με την συμπεριφορά τους, την άσυνέπεια στη ζωή τους και την τυπολατρεία τους στη σχέση τους με τον Θεό. Αντί να προσκαλούν και να προσελκύουν στην ζωή της πίστεως μέσα στην Έκκλησία, αυτοί άπωθούν και σκανδαλίζουν. 'Ο τυφλός όμως δέν άπογοητεύεται και δέν άποθαρρύνεται. Έξακολουθεϊ να φωνάζει με μεγαλύτερη ένταση. Έπιμένει και παρακάμπει τὰ έμπόδια. 'Η στάση αυτή μάς διδάσκει ότι εκείνος που με είλικρίνεια και πραγματικό ενδιαφέρον αναζητεϊ τον Θεό, θα υπερνικήσει όλες τις δυσκολίες.

Και τὸ σπουδαιότερο άπ' όλα εϊναι ότι ὁ 'Ιδιος ὁ Χριστὸς έπιβραβεύει τὴν έπιμονή του τυφλοῦ και ανταποκρίνεται στις ίκεσίες του. Διέκοψε για λίγο τὴν διδασκαλία Του, για να άπευθύνει στὸν τυφλὸ τὴν έρώτηση τί ακριβῶς θα περίμενε άπ' Αὐτόν. Μία έρώτηση που σε μάς ίσως φαίνεται περιττή, έπειδὴ εϊναι φυσικὸ ένας άρρωστος να έπιθυμεϊ να άποκτήσει τὴν υγεία του. 'Η άπάντηση του τυφλοῦ ότι θέλει να δεϊ άποδεικνύει ότι ἡ άνάγκη τῆς υγείας τὸν ώθεϊ σε αὐτὴν τὴν έντονη ίκεσία. Μία άνάγκη άμεση και έπείγουσα, που δέν μπορεί να περιμένει, έπειδὴ ἡ ὄραση εϊναι ἡ πιὸ σημαντικὴ άπ' τις σωματικὲς αισθήσεις. Οἱ άλλοι άνθρωποι που παρευρίσκονταν εκεί και θαύμαζαν τὴ διδασκαλία του Χριστοῦ, εϊχαν θεωρητικὸ ενδιαφέρον, θρησκευτικὴ περιέργεια μάλλον, παρὰ άληθινὴ αναζήτηση. "Ὅπως ὁ πλούσιος νεανίσκος τῆς προηγούμενης Κυριακῆς ἤθελε να άνοίξει μία θεωρητικὴ συζήτηση με τὸν Χριστὸ για τὴν αἰώνια ζωή. Αὐτὴ ἦταν μία έρώτηση που υπῆρχε μόνο μέσα στην σκέψη του, τὸν άπασχολοῦσε άπ' τὴν νεανικὴ του ἡλικία, μπορούσε να άναβάλει για άργότερα τὴν συζήτηση και τελικὰ άπέτυχε να συναντήσει τὸν Χριστό. 'Ο Χριστὸς έστρεψε τὴν προσοχή Του στὸν τυφλό, τὸ θαῦμα πραγματοποιήθηκε άμέσως και ἡ ζωή του ανθρώπου άλλαξε. Μέσα σε συγκεντρωμένο πλῆθος έκτος άπ' τὸν τυφλὸ Βαρτίμαιο βρέθηκαν τόσο ὁ άρχιτελώνης Ζακχαῖος λίγο πριν στην ἴδια πόλη (τὴν 'Ιεριχώ) ὅσο και ἡ αίμορροοῦσα στην Καπερναοῦμ. Σ' αὐτὲς τις τρεῖς περιπτώσεις, μέσα στο πλῆθος μόνο αὐτοὶ οἱ συγκεκριμένοι άνθρωποι κρίθηκαν κατάλληλοι να λάβουν τὴ εύεργεσία άπ' τὸν Χριστό.

'Η Έκκλησία μας, άδελφοί μου, αναγινώσκει αὐτὴν τὴν περικοπὴ εἴτε λίγο πριν τὴν έναρξη του Τριωδίου εἴτε λίγες έβδομάδες πριν τὰ Χριστούγεννα. 'Ο Χριστὸς ἦλθε στὸν κόσμο, για να έγκαινιάσει μία νέα ζωή για τὸν άνθρωπο. Ὅχι για να διατυπώσει άπλῶς ώραῖες ιδέες. Και άλλοι έχουν διακηρύξει σοφὲς σκέψεις. Και σήμερα εμεῖς διανύουμε μία περίοδο κρίσεως, αλλά δέν μετανοοῦμε. Δέν ζητοῦμε άπ' τὸν Χριστὸ τις λύσεις στο άδιέξοδο. Μόνο άκατάσχετες συζητήσεις γίνονται, αλλά κανένα οῦσιαστικὸ άποτέλεσμα δέν έπιτυγχάνεται. 'Ο τυφλὸς τῆς 'Ιεριχοῦς άξιοποίησε τὴν εύκαιρία τῆς παρουσίας του Χριστοῦ, παρέκαμψε με θάρρος όλα τὰ έμπόδια και άξιώθηκε να ζήσει τὸ θαῦμα.

π. Ν.Η.

[dkpdf-button]